

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 21. oktobra spriedums (Anotato Dikastīrio Kyprou (Kipras Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Symvoulio Apochetefseon Lefkosias/Anatheoritiki Archi Prosforon*

(Lieta C-570/08) ⁽¹⁾

(Publiskais iepirkums — Direktīva 89/665/EEK — 2. panta 8. punkts — Iestāde, kas ir atbildīga par pārsūdzības procedūru un kam nav tiesu iestādes rakstura — Līgumslēdzējas iestādes lēmuma pieņemšana — Iespēja līgumslēdzējai iestādei iesniegt apelācijas sūdzību par šādu atcelšanu tiesu iestādē)

(2010/C 346/12)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Anotato Dikastīrio Kyprou

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Symvoulio Apochetefseon Lefkosias*

Atbildētāja: *Anatheoritiki Archi Prosforon*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Anotato Dikastīrio Kyprou (Kipra) — Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz pārsūdzības procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības (OV L 395, 33. lpp.), 2. panta 8. punkta interpretācija — Līgumslēdzējas iestādes tiesības celt prasību tiesā, kas vērstā pret kompetentās iestādes lēmumiem saskaņā ar attiecīgo tiesību noteikumu, ja šī iestāde nav tiesu iestāde

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [pārskatīšanas] procedūru piemērošanu, piešķirot [tiesības noslēgt] piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [piegādes un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumus], ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvu 92/50/EEK, 2. panta 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nerada dalībvalstīm pienākumu arī līgumslēdzējām iestādēm paredzēt tiesības vērsties tiesā par iestāžu, kas nav tiesu iestādes un kas atbild par pārskatīšanas procedūru publisko iepirkumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, lēmumiem. Tomēr šis noteikums neliedz dalībvalstīm vajadzības gadījumā paredzēt to attiecīgajās tiesību sistēmās šādas pārsūdzības tiesības līgumslēdzējām iestādēm.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 14. oktobra spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Gudrun Schwemmer/Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse*

(Lieta C-16/09) ⁽¹⁾

(Sociālais nodrošinājums — Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Nr. 574/72 — Ģimenes pabalsti — Noteikumi par pārklāšanās novēršanu — Regulas Nr. 1408/71 76. panta 2. punkts — Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Bērni, kuri dzīvo dalībvalstī ar savu māti, kura atbilst nosacījumiem ģimenes pabalstu saņemšanai, un kuru tēvs, kurš strādā Šveicē un kurš a priori atbilst nosacījumiem šāda paša veida ģimenes pabalstu saņemšanai atbilstoši Šveices tiesību aktiem, šos pabalstus atturas pieprasīt)

(2010/C 346/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Gudrun Schwemmer*

Atbildētāja: *Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesfinanzhof* — 76. panta 2. punkta interpretācija Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp), kā arī 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija Padomes 1972. gada 21. marta Regulā (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 74, 1. lpp.) — Valsts noteikšana, kurai ir jāpiešķir ģimenes pabalsti — Nesaskaitīšanas noteikumi — Bērni, kuri dzīvo vienā dalībvalstī ar savu māti, kas atbilst nosacījumiem, lai tur saņemtu ģimenes pabalstus, un kuru tēvs, kas dzīvo Šveicē un atbilst nosacījumiem, lai saņemtu tāda paša veida ģimenes pabalstus saskaņā ar Šveices tiesību aktiem, tīši nepiešakās šādu pabalstu piešķiršanai, lai kaitētu šķirtajai sievai — Bērnu pabalsts

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, 76. pants, kā arī Padomes

⁽¹⁾ OV C 55, 07.03.2009.

1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar ko nosaka Regulas Nr. 1408/71 īstenošanas noteikumus, 10. pants to redakcijās, kas grozītas un atjauninātas ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 un kas grozītas ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, interpretējami tādējādi, ka dalībvalsts, kurā viens no vecākiem dzīvo ar bērniem, tiesību aktos paredzētās tiesības uz pabalstu, kurām nav piemērojams nosacījums par apdrošināšanu, nodarbinātību vai pašnodarbinātību, nevar daļēji apturēt tādā situācijā, kāda ir izskatāmajā lietā, kad bijušais laulātais, kurš ir otrs no bērnu vecākiem, principā ir tiesīgs saņemt ģimenes pabalstus dalībvalstī, kurā viņš ir nodarbināts kādā profesijā, vai nu atbilstoši šīs dalībvalsts tiesību aktiem, vai arī saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 73. pantu, bet minētos pabalstus faktiski nesaņem, jo nav iesniedzis pieteikumu par to piešķiršanu.

(¹) OV C 90, 18.04.2009.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 12. oktobra spriedums (Arbeitsgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Gisela Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

(Lieta C-45/09) (¹)

(Direktīva 2000/78/EK — Diskriminācija vecuma dēļ — Darba līguma izbeigšana, iestājoties pensionēšanās vecumam)

(2010/C 346/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Gisela Rosenblatt

Atbildētājs: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Arbeitsgericht Hamburg — Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.), 1. panta un 2. panta 1. punkta interpretācija — Diskriminācijas vecuma dēļ aizliegums — Vispārīgi piemērojams koplīgums, kurā paredzēta automātiska darba tiesisko attiecību izbeigšana, kad darbinieks sasniedzis 65 gadu vecumu, neatkarīgi no ekonomiskās, sociālās vai demogrāfiskās situācijas vai faktiskās situācijas darba tirgū

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 6. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā tāda valsts tiesību norma kā Likuma par vienlīdzīgu attieksmi (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz) 10. panta 5. punkts, atbilstoši kurai par spēkā esošiem ir atzīstami noteikumi par darba līgumu automātisku izbeigšanu, darba ņēmējam sasniegto pensionēšanās vecumu, tiktāl, ciktāl, pirmkārt, minētā norma ir objektīvi un saprātīgi pamatota ar nodarbinātības politikas un darba tirgus mērķi un, otrkārt, līdzekļi šī mērķa sasniegšanai ir atbilstoši un vajadzīgi. Šai atļaujas īstenošanai ar koplīgumu palīdzību kā tādai nav izslēgta pārbaude tiesā, taču saskaņā ar minētās direktīvas 6. panta 1. punktu, tai arī atbilstošā un vajadzīgā veidā ir jābūt vērstai uz leģitīma mērķa sasniegšanu;
- 2) Direktīvas 2000/78 6. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds pasākums kā Ģenerālvienošānās par telpu uzkopšanā nodarbinātajiem darba ņēmējiem (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung) 19. panta 8. punktā paredzētais noteikums par automātisku darba līgumu izbeigšanu ar darba ņēmējiem, kuri sasnieguši 65 gadu vecumu, kad tie var saņemt vecuma pensiju;
- 3) Direktīvas 2000/78 1. un 2. pants ir interpretējami tādējādi, ka tiem nav pretrunā fakts, ka dalībvalsts atzīst par vispārpiemērojamu tādu koplīgumu, kāds aplūkots pamata lietā, tiktāl, ciktāl ar to darba ņēmējiem, uz kuriem šis koplīgums attiecas, netiek liegta normās par diskriminācijas vecuma dēļ aizliegumu paredzētā aizsardzība.

(¹) OV C 102, 01.05.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 28. oktobra spriedums — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-49/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — Vēlāka dalībvalsts pievienošānās — Pārejas noteikumi — Piemērošana laikā — Samazinātas likmes piemērošana — Zīdaiņu apģērbi un to piederumi un bērnu apavi)

(2010/C 346/15)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Triantafyllou un K. Herrmann)